

1) for Renterestancer af den i Henhold til Lov 8. April 1851 om Selvejendoms Indførelse paa det Staten tilhørende Bøndergods, jfr. Lov af 27. Januar 1852 § 4, Lov af 3. Marts 1852 § 2 og Lov af 8. Februar 1854 § 2, stiftede Pantegæld, og

2) for den Betaling, som i Henhold til Brandpolitilov for Landet af 2. Marts 1861 § 22 og Tillægslove, jfr. Bekendtgørelse Nr. 213 af 1. August 1912, og Lov om Brandvæsenet i Købstæderne af 21. Marts 1873 § 10 og dertil sig sluttende Reglementer tilkommer de af vedkommende Amtmænd og Kommunalbestyrelser antagne Skorstensfejere, for saa vidt den ikke er bestemt til et fast aarligt Vederlag af Kæmnerkassen.

Ligesom det altid staar i Rekvirentens Magt at indtale sin Fordring ved sædvanlig Rettergang, saaledes skal det ogsaa være ham tilladt, naar Fogeden finder, at Omstændighederne taler derfor, at benytte Udpantning for en Del af den ham tilkommende Fordring og indtale Resten ved sædvanlig Rettergang.

Tilbyder Skyldneren delvis Betaling, bør denne modtages.

§ 597.

Udpantningsretten følger Fordringen, saa at den tilkommer enhver, som med Hensyn til samme er traadt i den oprindelig berettigedes Sted, og vedvarer indtil et Aar, efter at Fordringen er forfaldet til Betaling. Imidlertid er det i Henseende til Fristens Beregning tilstrækkeligt, at Udpantning er begært inden Udløbet af ovennævnte Tidrum, naar den derefter med tilbørlig Hurtighed fremmes af Rekvirenten.

I det i Lov Nr. 130 om Børn udenfor Ægteskab m. m. af 27. Maj 1908 § 4 og i Lov Nr. 131 om Hustruers og ægte Børns Retsstilling af 27. Maj 1908 § 4 nævnte Tilfælde afbrydes Fristen ved Indgivelse af Begæring til Politimesteren (Magistraten) om Bidragets Udbetaling, naar bemeldte Myndighed derefter uden Ophold foretager de fornødne Skridt til Bidragets Inddrivelse.

§ 598.

Den, der begærer Udpantning foretaget, har herom skriftlig at henvende sig til Fogeden. Begæringen ledsages, for saa vidt Fordringen støttes paa eller godtgøres ved skriftlige Dokumenter, af disse og ellers af saadanne Oplysninger, som maatte være fornødne, for at Fogeden kan tage Bestemmelse, om Udpantning kan finde Sted. Finder han efter det foreliggende intet til Hinder for Udpantning, afsiger han ved Paategning paa Begæringen en Kendelse, gaaende ud paa, at den forlangte Udpantning kan foretages, dog paa Rekvirentens Ansvar, for saa vidt Fordringens Rigtighed angaar, hvilken Kendelse ikke særskilt kan paaklages. I modsat Fald nægter han den begærte Udpantning ved en Kendelse, der er Genstand for Kære efter Reglerne i foregaaende Afsnit.

§ 599.

Efter at Udpantning er bevilget, har Rekvirenten eller i de Tilfælde, i hvilke Foranstaltningen til Udpantningens Iværksættelse paaligger Fogeden i Embeds Medfør, denne at drage Omsorg for, at Begæringen og den samme paategnede Kendelse mindst 5 Dage før Forretningens Foretagelse i Overensstemmelse med Reglerne i Kapitel 17 forkyndes for Skyldneren.

Ved Inddrivelsen af Statsskatter, Bankrenter, Brandpenge, Kommuneskatter og alle andre Afgifter til det offentlige, saavel som af Tiendevederlag, Brokorn og alle andre deslige Indtægter, som inddrives ved Udpantning hos Beboerne af et Sogn eller en Kommune, er det tilstrækkeligt, at Bekendtgørelse om, at Restancen af Fogeden er godkendt til Inddrivelse, og at denne vil finde Sted uden videre Varsel, uden Nævnelse af de enkelte Skyldneres Navne, sker, mindst en Uge før Udpantningen foregaaer, i det af Justits-